

A harkályokról.

Az eddigi adatok és tapasztalatok szerint a harkályok a leghasznosabb madarak közé soroltattak. Minden szakkönyvben és minden cikkben ezeknek csak legjobb és leghasznosabb tulajdonságairól olvashatunk, ennél fogva az utolsó időben híres szakférfiak által gyűjtött adatok, melyek szerint a harkályok nemcsak nem hasznos, hanem kártékony madaraknak bizonyulnak, nem csekély feltűnést keltettek.

E tekintetben bátorodom tisztelt szaktársaimat a Ratzeburg-Judeich-féle műnek legújabb kiadására „Die Waldverderber und ihre Feinde“, a hol a harkályok már többé nem a hasznos, hanem a kártékony madarak közé soroltnak, továbbá a mult hónapokban megjelent és kitűnő szakképzettséggel szerkesztett műre „Unsere Spechte von Altum“ utalni.

Ezen esetek által kíváncsivá tétetvén, nem csak a picusokra, de egyáltalában a kúszók rendszeréhez tartozó madarakra és ezek tanulmányozására több figyelmet fordítottam, és eddig szerzett tapasztalataimat van szerencsém a következőkben elősorolni.

Mult ősszel egy vadászat alkalmával egy luczfenyőfán a harkály működését messziről hallván, azon fához közeledtem, s alatta jelentékeny mennyiségű, friss állapotban lévő tobozt találtam. Jelenlétem daczára egy picus medius folytatta megkezdett munkáját, mely abban állott, hogy egész tobozokat és egyes tobozrészeket tördelt.

A körülfekvő tobozok egy részét szigorú vizsgálat alá vettem s ezeknek mindegyikét, kivéven két darabot, melyben az „anobium tesselatum“ álcájának meneteit fedeztem fel — egészségeseknek találtam.

Ez az eset előttem megmagyarázhatlan lévén, egyrészt saját megnyugtatóm, másrészt pedig tapasztalások szerezh-

tése céljából a károkozót lelöttem és midőn a kitömés végett bonczkés alá vettem, az ártatlan és hasznosnak hitt harkály gyomrában nem csekély meglepetésemre egynéhány anobium tessellatum félig emésztett állapotban lévő és bostrychus typographus álczáin kívül sok fenyőmagot is találtam.

Egy más érdekes tapasztalást szereztem múlt év január havában a rahói ugynevezett „borkuti kertben“, a hol szintén egy picus mediust, sitta europaea és certhia familiaris társágában, azon pillanatban leptem meg, midőn a vörösfenyő tobozokból a magot kifejtették. Az első két vétkest lelöttem és a bonczolás után a gyomrukban több, részint még friss állapotban lévő álczáin kívül vörösfenyő magot is találtam, a mi nekem annál is inkább feltűnt, minthogy a sitta europaea felől többször volt alkalmam olvasni, hogy a hasznos madarak közé tartozik.

Azzal, hogy a picus viridist és leuconotust több ízben a hasznos erdei hangya (formica rufa) pusztításánál kaptam, nem vélek valami újat tisztelt szaktársaimnak mondani.

Az e téren eddig szerzett tapasztalati adataimat a fent elősoroltakban közölván, a mélyen tisztelt szerkesztő ur engedelmeivel bátor leszek jövőben is e tárgyról időnként szerzett tapasztalataimat beküldeni.*)

Bustyaházán, 1879. év augusztus 7-én.

Piso Cornél, m. kir. erdőgyakornok.

A f a p i a c z r ó l.

Közli: Bedő Albert.

Budapest, októberhó 12-én.

A faüzlet helyzete a korábbi lanyhasághoz képest valamivel élénkebb forgalmat nyert, a tél közeledése s a vizen való szállíthatásnak azzal járó megszűnése vételre ösztönzik a

*) Előre is köszönjük.

A szerk.